

Sandvigen ved Bergen
den 10^{de} April 1874.

Min kjære Edward!

Gudelig Morsmer jeg
da, som Du ser, som det bliver uth
derefter, thi jeg er frendtles meget
mat og taaler ikke at udrette store
ting. Proflane vil ikke Morsme gan
ste tilbage fuggter jeg. Jeg er sin
begyndt med at skaffe. Tidligt
til, som jeg tænkte mig, at det er
gjorde noget til Dig, min Ven, da
Du saa ofte selv opvartede med den
Slags Comfort, og derfor lader jeg
det smøre. Tatt for dit sidste Brev,
det indholdt Udskilling til Brevet
velser, og jeg vil forsøge saa godt som
muligt at stride dertil. Du siger at
Hagmanen har været saa ventlig at an
mode. Ser om at tage ind til dem, og
derom tænker jeg nu aldeles ikke, da
de jo er lutter Ejerstfrilied; men du
maa tillade mig at sige Dig, at saa
ventlig havde vi og været, sæftent
vi havde boet i Byen, da vi, som
sagt tilforn, nok skulde have set for
en Uge. Tidligere det Munde som er
faldt os ind at gjøre, da vi antog de
blot vilde være forbundit med A. og
str. lighed for Jer. Hvad Tingene
Best angaar, da kan jeg blot sige, at

vi havde glædet os til at have Dig som
stadig Middagsgjæst, da vi haabede Du
vilde kængte Dig af Profssens Gæstfri-
densom man vilde overlade Dig Tæd-
lommen, men desværre synes der at
stille sig store Vædskeligheder især
for dette Projekt, da der iaar ingen
Dampbaad er paa Landvejen. Du kan
tro vi er bedrøvede, og det tilgavns,
ja ogsaa for vor egen Dødsuænnelig-
heds Skyld, da der jo stes ikke taa-
ler at gaa i Værmen. Jeg har tænkt
saa vist at jeg skulde faae se noget
i Oveisenne om at Løe eller Anden vil-
de sætte en Dampbaad igang hænd,
men det lader til at jeg skal blive
stueffet; all for længe siden ere alle
de sunde Dampre, der har været be-
nyttede til dem og lignende. Førstnævnte
til Sverrig, men Landvejenes Daleen
har troet fuldt og fast at dette vil
vilde sætte paa sig, imidlertid lyder
det til dem. Fik at der Intet bliver
af iaar, og det er yderst kjædeligt og
bedrøveligt for os Alle. Jeg kan saa
liden Met ikke tænke for. Her under
disse Omstændigheder, thi. Man vil
naturligvis være i Byen, hvor man
arbejder i Davillenen og bo i Byen
iaar ingen Dampbaadforordning gives.
Jeg maa udryde med Caroline. Læs
en Kamp, eller og med dig. det var

da ogsaa en "Dokument" i det ja Ma ve
den en jere a jeg ser ikke andet end at
oppele Jer Ankomst, og da soge at va.
ge det bedste. Her er sydeligt, Sand.
vign i disse Dage, vil ha det ligte Sol
strin, men disse ve magter jeg. Me
at benytte mig saa stort desaf. Jeg
har vant en liden. For mellem 12-14,
og agter mig ud igjennem mellem 16-17, da
gaar smukt Ma i en tro, og jeg har
mistet min trofaste Hustru, Betteham,
du gaar gik med Gnia Havnre til
Aure, og Monner ei tilbage for inder
gen. Men har det nu saa som saa,
men straver og er tret, og liden der
til fremdeles af sin Leardi alge.
Her Solus leve de godt, jeg har ikke
et seet nogen af dem siden i Ma.
dags, da saa vi har dem med tante
Hove, samt Oscar & Mariann, jeg
Njeste naturligtvis frem og tilbage,
det var min første Udflugt, men
siden har jeg spadseret hver dag.
Pult var kendt i Middags for at
invitere os ind til dem Søndag. Mid-
dags, men vi bad om at midt, har
det tilgode, jeg maa være forsigtig,
da det vidste ellers tattede mig Kunde
blive værre end det Første, og jeg har
ei gaa saa langt endnu. Igaar gik jeg
nødt vel langt - rundt ind. Navegras
den - og det betrou mig ilde, jeg var
blot om Aftenen, og er derfor blevent
en smule angstelig, jeg har ikke ha
Lange betændelse for i det Aars Alder.

Den stammelige Lindholmsen send
mig for 100 Skilling! Forundelig nok,
da man var her for 9 Aar siden hind
Døden, vilde Ingen høre besættens dindens
eller den Andens, saa kommer man nu
og har 150 til fjerde og 130 P. Måske den
anden Concert, hvedspaa det falder en
ind at skrive i Avisen, at man var
en Kunstner uden Lige. Dette bevillde
at vel 500. Hænderne indfind sig, og
saa kommer det Bast og spille
saa rædvælsfuldt! Ja her har jeg sig
tignok gjort det godt iggen, hører jeg,
men mig skal man ikke sære ofte,
jeg har snart nok af Orgelet, saa
Jens Vejre for hans Skyld. Han
man nu kalder John for en god Ind.
tagt, der blev sagt at man fremdeles
vilde give Concerter her, men jeg har
ber her er nok om, da jeg syntet har
sint i Aviserne i hele dette Uge.
Her. Norgaards staar det stit til, N.
sølv har sit Hjertetilfælde, og det er
nok temmelig færligt, og Carsten har
Nervefeber. Hallen's Sundhed! jeg
har meget endt af hende. —
Og nu. Farvel! Ingen er i Byen, saa
jeg saa selv bringe dette ind i Skuffen
hos Ellertsen, jeg haaber jeg naar frem
itide. Hils Nina Njærtigt af og af,
og siig hende, at hun fortraakentlig
hører for mig om ikke ret længe.
Man en lille Demidde, saa man engin
ret, og lade hende vide at jeg er Njært.
Var Saa du, tale hjerteligen til det
ha os alle, og skriv snart til gamle
Paddy.